ชื่อเรื่องวิทยานิพบซ์

การศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยใน

โรงเรียนม์ธยมศึกษาในจังหวัดพะเยา

ชื่อผู้เชียน

นายใกรยุทธ อินทรเคช

คึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาชาวิชาหลักสูตรและการสอน

กณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์:

อาจารย์ คร.วิรัตน์

ไวยกุล ประธานกรรมการ

อาจารย์มยุรี

อนุกมล กรร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ คร. เสริมศรี ไชยศร กรรมการ

บหกัดยอ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประเภท ลักษณะ วิธีการ ปัญหา และ ความกิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยในโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดพะเยา

การรวบรวมช้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามกับประชากรในโรงเรียน มัธยมศึกษา 18 โรง ประกอบด้วย ผู้บริหาร 18 ถน และอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย 58 ถน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย 18 ถน หัวหน้าหมวดกิจกรรม 16 ถน และหัวหน้า อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมที่ส่งเสริมทักษะภาษาไทย 5 ถน รวมทั้งสิ้น 115 ถน

ผลการวิเกราะห์ข้อมูลที่ได้รับ พบว่า โรงเรียนทั้งหมดมีนโยบาย วัตถุประสงค์ และโกรงการเสริมทักษะภาษาไทยที่ระบุไว้ชัดเจน ได้มีอาจารย์ในหมวดภาษาไทยและ อาจารย์ที่ปรึกษาชุ่มนุมภาษาไทยเป็นผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรม

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดกิจกรรม คือ เพื่อฝึกทักษะการพัง พูด อามและ เชียน มีการประชุมชี้แจง และประกาศให้กรู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องให้ทราบถึงกำหนด การและวิธีการจัดกิจกรรม แผนคำเนินการจัดกิจกรรมที่กำหนดไว้ตลอดปีส่วนใหญ่แล้ว อาจารซ์จะเป็น ผู้วางแผนและให้นักเรียนเป็นผู้จัดกิจกรรม หรือบางครั้งอาจารฮ์เป็นผู้จัดกิจกรรมเอง

เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมได้แก้ คายเรียนกิจกรรม ระหว่างพักกลางวัน วันหยุดราชการหรือวันหยุดพิเศษ และหลังเลิกเรียน

งบประมาณที่ใช้คือ งบประมาณของโรงเรียนและเงินคำบำรุงจากสมาชิก ของชุ่มบุม

การประเมินผล กระทำทุกครั้งที่จัดกิจกรรม ทุกภาคเรียนและเมื่อสิ้นปีการ
ก็กษา ผู้ประเมินคือ หัวหน้าหมวดภาษาไทย อาจารย์ในหมวดภาษาไทย และอาจารย์
ที่ปรึกษาชุ่มนุม วิธีที่ใช้ในการประเมินคือ การตรวจผลงานและการสังเกตการเข้า
รวมกิจกรรมของนักเรียน นอกจากนั้นยังมีการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรม
กรั้งต่อไป

การเสริมแรง ใช้วิธีการให้รางวัล ประกาศเกียรที่คุณและการให้คะแนน
ปัญหาที่ทบในการจัดกิจกรรม มีมากน้อยตามลำดับดังนี้ คือ งบประมาณเอย
วัสกุอุปกรณ์น้อย การเข้าร่วมกิจกรรมน้อย การประสานงานระหว่างครู นักเรียน
และผู้บริหารยังไม่ดี เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมยังไม่เหมาะสม บุคลากรษาคประสบการณ์
และมีงานที่ต้องรับผิดขอบมาก รูปแบบของการจัดกิจกรรมไม่น้ำสนใจ และนโยบาย
ของโรงเรียนมุ่งเน้นการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ประเภทของกิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ ประกอบด้วย กิจกรรมการพัง ที่จัดได้แก้ การพังทำนองเสนาะ เพลง ดนตรี จากเทป วิทยุ โทรทัศน์ หรือหน่วยกระจายเสียง ของโรงเรียน การพังโอวาท กำปราศรัยหรือพระธรรมเทศนา และการพังรายงาน อภิปราย บรรยายของท์รูและนักเรียนระหว่างชั้นหรือระหว่างโรงเรียน

กิจกรรมการพูดที่จัดได้แก่ การพูดในที่ประชุมหรือสาธารณะ การจัดรายการ เสียงตามสายในโรงเรียน การจัดอภิปรายของนักเรียน และการจัดกิจตรรมเพื่อแก้ไข นักเรียนที่มีปัญหาด้านการพูด กิจกรรมการอ่านที่จัดได้แก่ การสนทนาหรืออภิปราย เกี่ยวกับหนังสือที่ได้อ่าน การวิจารณ์ข่าวหรือบทกวามจากหนังสือพิมพ์ วารสาร การรวษรวมข่าว เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหวทางภาษาไทยที่ คบนป้ายนิเทศ

กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนที่ใดแก่ การเขียนข่าว บทกวาม หรือ เรื่องสั้น ทิศยนป้ายนิเทศ การประกวกกำขวัญหรือโฆษณา และการประกวกแต่งบทร้อยกรองทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียน

กิจกรรมที่เกี่ยวกับหลักภาษาที่จัดได้แก้ การจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับภาษาไทย และการแข่งขับสะกดกำยาก กิจกรรมทางวรรณกดี มีปริมาณการจัดน้อย กิจกรรมที่ สำคัญ ได้แก่ การจัดงานในวันสำคัญทางวรรณกดี โดยเฉพาะอย่ำงยิ่งวันสุนทรภู้

การประเมินกวามกิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยแต่ละประเภท ปรากฏว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ มีกวามเหมาะสมกับเกณฑ์การประเมินทุกด้านในระทับ ปานกลาง กิจกรรมบางประเภทมีส่วนส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรมาก ได้แก่ การพังทำนองเสนาะ เพลง คนสรี การจัดรายการเสียงตามสาย การอ่าน ข่าว บทกวาม ประกาศของโรงเรียนทางหน่วยกระจายเสียง การเขียนข้าว บทกวามหรือเรื่องสั้นติดยนป้ายนิเทศ การแข่งขันสะกกกำ การจัดป้ายนิเทศ และ การจัดงานในวันสำกัญหางวรรณกดี

กิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาก ได้แก่ การฟังรายการ โต้วาที ต่อกลอนสด การจัดรายการเสียงตามสาย การแสดงผลงานการเขียน ที่ ชนะการประกวด และแสดงละกรจากวรรณคดี

กิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้นมีน้อย ได้แก้ การสัมภาษณ์ยุกกลสำคัญ การฝึกพูดโฆษณา การจักรายการภาษาไทยทางวิทยุ โทรทัศน์ การแสดงละครวิทยุ และแสดงละครบบเวที การแข่งขันตั้งชื่อเรื่องหรือ วาคภาพจากเรื่องที่อ่าน การผลิตเกมสนุกเกี่ยวกับหลักภาษา การจัดทัศนศึกษา นอกสถานที่และการจัดสวนคอกไม้หรือสวนสัตว์ในวรรณคดี Thesis Title :

A Study of Thai Language Skill Enrichment

Activities in the Phayao Province Secondary Schools

Author

Mr.Kriyut Intaradath

M.Ed.

Curriculum and Instruction

Examining Committee : Lecturer Dr. Wirat

Waiyakul

Chairman

Lecturer Mayuree

Anukamol

Member

Assoc.Prof.Dr.Sirmsree Chaisorn

Member

Abstract

The objective of this research was to study types, organizations, problems, and opinions of the principals and teachers concerning Thai language skill enrichment activities in the Phayao Province secondary schools.

The instruments for collecting data, questionaires and constructed interview guide, were administered to the population in 18 Payao secondary schools. The total of 115 actual research population were: 18 heads of Thai language departments, 16 heads of school activity programs, 5 head advisors of Thai language skill enrichment activity clubs and also 18 principals.

The analysis showed that all schools had clear policies and objectives about Thai language skills enrichment. Some projects were initiated by Thai language teachers and Thai language clubs' advisers.

The important objective of the activities was to give opportunity to develop reading, listening, and speaking skills. Announcements and meetings for planning schedules and organization methods were always arranged to inform teachers, students, and involved personnel. Regarding to the whole-year organization planning, the activities were mostly planned by teachers and operated by students. Sometimes teachers did the jobs all by themselves.

Most of the activities were operated during activity periods whereas others were operated during lunch, during weekends, on national holidays, and also after-school time.

The budget used for operating these student activities mostly came from the school budget. Only the activities run by Thai language clubs got their budget from member fees.

Evaluation was made for each activity, at the end of every semester, and at the end of each academic year. Usually the evaluators were heads of Thai language departments, Thai language teachers, and the Thai language clubs' advisors.

Evaluation methods were examination of products of Activities and observation of students' participation in the activities. Results of the evaluation were used to improve next activities organization.

The reinforcement used were rewarding, honour notification, and checking marks. Various problems were found; for example, limited budgets, lack of materials, small numbers of interested students, lack of good cooperation, inappropriate time, shortage of teachers with essential experience, and too heavy responsibility for

teachers. Moreover, organizational patterns of the activities were found uninteresting. The policy of schools tend to favor learning in classes.

Types of the activitics found were as following:

Listening activities included listening to rhymes, monks' condolence, music from radios, televisions, or school audio announcement. They also occasionally listened to students' debates, teachers' lecture and their narrations.

Speaking activities included students' giving lecture to their friends, school audio programs, students' discussion, and also the remidial activities for some students.

Reading activities included students' discussion about the books they read, news criticism and discussions about articles in magazines.

They sometimes collected current news and presented them on the bulletin boards.

Writing activities included writing news, articles, short story, proverbs writing competition, among students from within the schools and sometimes among different schools.

The activities relating to Thai language structures were organizing Thai language structure bulletin boards and difficult—words competition. Thai literary activities were seldom organized. Usually some were done on the important Thai literary occasion days especially Soonthornpoo's Day. The activities of all types were found moderately appropriate in all aspects. Some of these activities were thought to much enhance the curriculum learning. They were listening to

rhymes, music, school audio programs, news and articles reading writing of articles, short stories for exhibiting on balletin boards, words-spelling competition, and organization of literary occasions.

The most creative activities were listening to debate, immediate rhyme competition, school audio programs, exhibitions of the good picces of writing and dramatization of that literatures.

The activities suitable for local economics and local society were rare. These included interviewing, advertising, Thai language on radios and televisions, a stage performance, giving titles for books or stories, drawing from books, producing Thai language games, field trips, and literary flowers and imaginary creatures gardens.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved